

การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับการบริโภคขนมขบเคี้ยวในนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
CRITICAL THINKING DEVELOPMENT AND JUNK SNACK CONSUMPTION AMONG PRIMARY
SCHOOL STUDENTS, SAMUTPRAKAN PROVINCE

จิรนุช แสงแดงชาติ 4936832 PPHP/M

ว.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ลักขณา เดิมศิริกุลชัย, ประ.ค., สุปรียา ดันสกุล, ค.ค.,
กรณี วัฒนสมบูรณ์, ประ.ค.

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อการเปลี่ยนแปลงของการคิดอย่างมีวิจารณญาณและพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของนักเรียนประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 74 คน กลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 38 คน โปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการบริโภคขนมขบเคี้ยว ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับขนมขบเคี้ยว จำนวน 5 ชุด ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การใช้คำถาม การระดมความคิด การใช้กรณีศึกษา การใช้เหตุการณ์ตัวอย่าง การอภิปราย การใช้สื่อการสอน เช่น สไลด์ ภาพยนตร์โฆษณา ตัวอย่างขนมขบเคี้ยว ใช้ระยะเวลาศึกษาทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและ แบบบันทึกพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวก่อนและหลังจัดโปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Paired Sample t-test, Student's t-test และ Pearson's product moment correlation

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับการบริโภคขนมขบเคี้ยวดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ในส่วนพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยว พบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ผลยังพบว่า การเปลี่ยนแปลงการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวอย่างมีนัยสำคัญ ($r = 0.220, p < 0.05$) จากผลการศึกษานี้ควรจะมีการนำโปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการบริโภคขนมขบเคี้ยวไปประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวที่เหมาะสมกับนักเรียนต่อไป

คำสำคัญ: ขนมขบเคี้ยว / การคิดอย่างมีวิจารณญาณ / การเรียนรู้เชิงรุก

CRITICAL THINKING DEVELOPMENT AND JUNK SNACK CONSUMPTION
AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS, SAMUTPRAKAN PROVINCE.

JEERANUCH SANGDANGCHART 4936382 PHPH/M

M.Sc.(PUBLIC HEALTH) MAJOR IN HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL
SCIENCES

THESIS ADVISORY COMMITTEE : LAKKANA TERMSIRIKULCHAI, Ph.D.,
SUPREEYA TANSAKUL, Ph.D., PARANEE VATANASOMBOON , Ph.D.

ABSTRACT

This quasi- experimental research aimed to study the effectiveness of the critical thinking development program on change of critical thinking and junk snack consumption behavior among primary school students, Samutprakan province. The samples were 74 grade 6 students, 36 in the experimental group and 38 in the comparison group. The programs include five learning activity sets regarding snacks all of which include active learning, group work, question, brainstorming, case study, discussion, case analysis, and audio-visual media such as snack advertising and sample snacks. The total study period was 11 weeks. Data were collected by questionnaires, junk snack consumption behavior self-report before and after the program. Statistical analysis by percentage, mean, standard deviation, Paired sample t-test, Student's t-test and Pearson's product moment correlation.

The results showed that the experimental group had significantly higher critical thinking change and positive snack consumption behavior than before the experiment and the comparison group ($p < 0.001$). These results also showed that critical thinking change correlated positively with low levels of snack consumption behavior significance ($r = 0.220$, $p < 0.05$). Therefore, this program should be applied to promote positive junk snack consumption behavior appropriate to the students.

KEY WORDS: SNACK /CRITICAL THINKING / ACTIVE LEARNING

181 pages